

ГЛАВА ПЪРВА.

КРАТКІЙ ПРЕГЛЕДЪ НА СЪРБСКА-ТА ИСТОРИЯ ОТЪ
ГОД. 1711. ИЛИ ОТЪ ВРѢМЯ СМЪРТИ БРАНКОВИЧА
ДО ГОД. 1787.

СЪРБИ-ТЪ КАТО ОСТАНАХА ПОДЪ ТУРСКО ИГО.

Следъ Стефана Томашевича, краля Босненскаго, кой-то ся имянуваше около год. 1460. и краля Сърбскій, тѣй и следъ падение-то на Сърбія и Босна, бѣхъ Сърби-тѣ останали въ свое-то отечество Сърбіѣ въ покорность на Турцы-тѣ, и отъ тѣхъ бѣхъ немилостиво съчени, робени и гонени най-гнѣсно. Извѣстно ся незнае пакъ, какъ сѣ три до четире столѣтія живѣяли; списатели-тѣ не сѣ имъ написали дѣла-та, понеже сѣ давали по-голѣмо внимание на оныя Сърби, кои-то бѣхъ останали въ Унгаріѣ. Колко-то пакъ знаемы отъ приключенія-та на Аустрійски-тѣ Сърби, толкова щѣмы и за тѣя да спомянемъ, кои-то бѣхъ останали въ Сърбіѣ. Така въ год. 1461. следъ двамина боеры, Павла и Исака, кои-то ся одържахъ независимы отъ Турцы-тѣ и то само за нѣкое врѣмя, нерачихъ Сърби-тѣ да приемѣтъ Стефана Цордавича, сынъ на деспота Цурца Бранковича, когато премина отъ Сремъ при тѣхъ за да ги освободи одъ Турцы-тѣ; и принудихъ го да побѣгне въ Алба-